

ция, Италия, Русия, Сърбия ще се вземе курса на мѣсецъ Септември 1915 год. понеже на 1 Октомври България обяви война на тия сили. За Ромжния ще важи курса на мѣсецъ Юлий.

За новите държави, като Полша и Чехо-Славия, монетата на издължението и курса на камбиото ще бѫдатъ опредѣлени отъ комисията за репарациите, засѣдаваща въ Парижъ, освѣнъ ако заинтересованите страни сами по-рано не сѫ се спогодили по висящите въпроси.

Тѣй като при уреждането на дълговете сега имаме съвсѣмъ различни курсове на парите отъ ония ко-
гато сѫ правени самите дългове, то отъ тая разлика произтичатъ много интересни комбинации, както за държавата, така и за частния кредиторъ и дебиторъ.

Нашето държавно бюро ще завѣро-задължава въ монетите на чуждите сили. То нѣма да има смѣтка въ левове. Такава смѣтка то ще води само спрѣмо нашите поданици, било за да имъ брои сумите по тѣхните вземания било за да ги изисква заради тѣхните дългове. Спрѣмо чуждите бюра то ще завѣрява и задължава въ тѣхната монета — съ Англия въ лири стерлинги, съ Франция въ франкове, Италия въ лири, Сърбия въ динари, Ромжния въ лей и пр.

Първо положение. Уреждането на вземания и дългове, уговорени въ български левове.

Когато български търговецъ има да взема отъ една непр. държава, известна сума уговорена въ левове, то тая сума се обрѣща въ монетата на чуждата държава по курса на сѫщата спрѣмо лева отъ прѣди войната. Получената сума се записва на дебитъ на чуждото компенсационо бюро, въ негова валута. Ако българския търговецъ има да дава по дългъ уговоренъ въ левове, то сѫщия дългъ тоже се обрѣща въ чужда валута по курса отъ прѣди войната и съ получената сума завѣрява неприятелското бюро. Отъ това уреждане на дълговете нашата държава печели когато има да взема, а губи когато има да дава, вслѣдствие обезщѣнението на нашия левъ. Уреждането на